

LENGTE: 15 km

VERTREKPOINT: Aan de kerk van Rivière, deelgemeente van Profondeville in de provincie aan de Maas. De kerk bevindt zich langs de N92, de nationale weg die de linkeroever van de Maas volgt. Er is amper parkeergelegenheid aan het kerkje, je kan de wagen wel kwijt langs de N92 of aan de Maasover of aan het kerkhof van Rivière wat hogerop dan de kerk. In de buurt van de kerk vind je langs de N92 een bakkerij en een winkeltje.

Het vertrekpunt in Rivière is ook goed te bereiken met het openbaar vervoer: aan de overkant van de Maas bevindt zich een kilometer stroomafwaarts het station van Lustin op de spoorlijn tussen Namur en Dinant.

Na 5 kilometer op de wandeling kom je bij 'Les 7 Meuses'. Je kan hier iets eten of drinken. Onze ervaring is dat je op mooie dagen maar moeilijk weggeraakt van het panoramisch terras. Wil je hier graag halt houden en toch al het grootste deel van de wandeling achter de rug hebben, dan kan je de wandeling starten aan het Institut du Sacré Cœur in Burnot. Je vindt dit schoolinstituut langs de N928, als je vanuit Rivière anderhalve kilometer in de richting van Floreffe rijdt. Er is een zeer ruime parking bij dit schoolinstituut. Je komt dan na 13 kilometer wandelen bij 'Les 7 Meuses' waar je kan halt houden, je hebt dan na de pauze nog minder dan een uur te gaan naar de parking van het instituut. Je zou de wandeling natuurlijk ook kunnen starten aan 'Les 7 Meuses' want er is ook hier een grote parking, maar het uitzicht is nog zoveel mooier als je er te voet aankomt in plaats van met de wagen.

AANDACHTSPUNTEN: In totaal moet je op deze wandeling 500 meter positief hoogteverschil overwinnen en dat is niet niks. Verschillende bospaden zijn steil en sommige zijn heel steil. Bij een vochtige ondergrond kan het zijn dat je op deze paden wat voorzichtig moet zijn.

TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 47/7-8 en 53/3-4 (1:20.000)

Deze wandeling is genoemd naar La Sibérie, een gehucht op het plateau boven de Maas. Het was een soldaat van Napoléon die hier moest komen vechten en de barre winter hier zo koud vond 'als in Siberië'. Het uitzichtpunt op de Maasvallei dat hier hoog in de flank ligt draagt nog steeds de naam 'La Sibérie'. Van op dit uitzichtpunt krijg je een schitterend uitzicht op de oude meander rond Petite Hulle, een bijna circulaire bocht van de Maas die tienduizenden jaren geleden door het water doorgesneden werd en sindsdien opgedroogd is.

De hellingen langs de Maas zijn steil. De rivier is dan ook de tweede oudste rivier ter wereld en heeft meer dan 300 miljoen tijd gehad om dit geaccidenteerde landschap uit te slijten. Het krioelt van de paden in de beboste flanken en voor deze tocht hebben we de mooiste en meest steile van deze paden verbonden.

Ook op de wandeling ligt 'Les 7 Meuses', een plaats waar je schitterende uitzichten hebt op de Maasvallei die 150 meter lager ligt. Er wordt gezegd dat je hier bij helder weer zo ver kan zien dat je het water van de Maas op zeven verschillende plaatsen kan zien blinken. De wandeling leidt langs een vertrekplaats voor glijschermvliegers op 'Les 7 Meuses' waar je met wat geluk deze durvers aan het werk kan zien. Er is hier ook een zeer populair restaurant. Zoals hierboven aangegeven is dit een uitzonderlijke plaats om een pauze te nemen en iets te drinken of te eten. Maar een paar eenvoudige boterhammen in de rugzak zijn ook prima, wat fruit en een granenreep. Er zijn verschillende banken onderweg.

Je zal op deze wandeling verschillende bouwwerken en markeringspunten van de waterwinning opmerken. Het water wordt hier uit de grond gehaald en via een leiding naar Brussel afgevoerd waar het als drinkwater gebruikt wordt. In dit waterwinningsgebied dient alle vervuiling en afval absoluut vermeden te worden, maar wij zijn er zeker van dat de gebruikers van deze website altijd met het grootste respect door de natuur trekken en geen enkel spoor achterlaten.

BESCHRIJVING

Naar de vallei van de Burnot

Met de rug naar de kerk volg je de hoofdweg naar links. Let goed op voor het verkeer. Je laat eerst het straatje Rue des Béguines links liggen en erna ook de weg richting Floreffe. Een beetje verder verlaat je de weg aan de linkerkant: tussen twee huizen neem je een stijgend paadje. Het pad stijgt verder achter de huizen. Verder wordt het pad hol en stijgt het bos in. Een stevig stijgend zijpad met wat treden laat je rechts liggen en je volgt het prachtig holle hoofdpad verder. Een gans stuk hoger kom je op een kruispunt van paden. Toen wij er waren stond er op dit kruispunt steenmannetje, het eerste van een hele reeks. Op dit kruispunt ga je rechtdoor en je neemt een heerlijk smal bospad. Het pad stijgt stevig. Een gans stuk hoger kom je op een bredere bosweg die van links komt, je volgt hier de bosweg rechtdoor. Niet veel verder kom je op een kruispunt: rechts een bosweg en een pad en links een weinig gebruikt bospad. Je neemt geen van deze en je gaat gewoon rechtdoor. Het pad maakt snel een bocht naar links en volgt nu een gans eind de heuvelkam in de lengterichting.

Het pad leidt naar een kruispunt van wegen en paden bij een majestueuze eik en een jagerskot met lessenaarsdak. Hier sla je linksaf. Dit pad leidt je de heuvel af, in het begin zacht maar vanaf een onopvallend kruispunt met een ander pad lekker

stevig. Het pad eindigt beneden op een bosweg op de plaats Au-dessus les Béguines. Je steekt de bosweg over en volgt een pad dat door een open plek in het bos loopt met veel jonge boompjes en lage begroeiing. Je moet goed uitkijken om het pad te volgen. Dit pad werd pas in 2012 aangelegd door de gemeente Profondeville omdat een boseigenaar een wandelpad over zijn eigendom afsloot. Het pad loopt een volwassen bos in op de heuvelflank en leidt je zigzaggend naar beneden. Het pad eindigt op de rijweg in de vallei van de Ruisseau de Burnot.

Naar 'Les 7 Meuses'

Aan de overkant zie je de gebouwen van het grote Institut du Sacré Cœur in Burnot. Je steekt (voorzichtig!) de rijweg over en je loopt over de grote parking tot bij enkele serres waar je de kiezelweg naar links volgt, naar de gebouwen van het instituut. Bij de speelplaats 'Cour de la Paix' laat je een asfaltpad links liggen dat afdaalt naar de Burnot en je gaat rechtdoor, langs de muur van een van de gebouwen. Hier worden duidelijk vrome burgers gevormd. Ons kunnen ze niet lang op het rechte pad houden: bij het einde van de schoolgebouwen naast het pad sla je rechtsaf in een onopvallend paadje. Zo wandel je snel het bos in. Een zijpad rechts neem je niet. Het pad stijgt even in de flank en je wandelt dan naar links het bos uit waar je tussen de huizen komt. Via dit straatje kom je snel op een kruispunt.

Je slaat hier linksaf en je neemt de stijgende asfaltweg richting 'Les 7 Meuses'. Bij de kapel (en niet eerder!) verlaat je de asfaltweg en je neemt een paadje dat rechts naast de kapel vertrekt. In het begin is er even een afsluiting rechts naast het pad maar deze verdwijnt snel en het paadje loopt naast een beekvalleitje omhoog. Voorbij de bron van de beek begint het pad stevig te stijgen, een echte kuitenbijter. Het pad eindigt boven op een brede half verharde bosweg, neem deze weg naar links.

Je loopt deze weg helemaal uit tot op een asfaltwegje waar je rechtsaf slaat. Al na enkele tientallen meters verlaat je de asfaltweg en je neemt aan de linkerkant een grasweg achter de huizen. De weg loopt langs de bosrand en je volgt hem tot op het einde bij een volgende asfaltweg. Rechtsaf op deze asfaltweg. Reeds na een tweetal huizen neem je links een pad dat het bos inloopt, tussen enkele rotsblokken die er geplaatst werden om gemotoriseerd verkeer uit het bos te houden. Het pad brengt je bij het uitzichtpunt van 'Les 7 Meuses' op de vertrekplaats voor glijschermvliegers. Hier kan je bij mooi weer wel een tijdje genieten van het panorama, je kijkt er tientallen kilometers ver over het landschap dat door de Maas in de loop der tijden geboetseerd werd. De Maashelling is hier bijzonder steil en is beschermd als natuurreservaat omwille van de uitzonderlijke vegetatie en gesteenten. Er loopt een pad in de flank, een paar tientallen meters lager dan het uitzichtpunt. We hadden maar wat graag dit uitzonderlijke pad opgenomen in deze wandeling maar het pad – dat wel nog zichtbaar is - is niet meer gebruikt en in een dermate slechte staat dat we dit plan hebben moeten laten varen. We zijn zelfs zo gek geweest om een poging te doen om het pad vrij te maken met een snoeischaar, maar na enkele honderden meters hebben we moeten opgeven en zijn we onverrichter zake (maar wel over het hele lichaam bloedend door de stekelige doornen) op onze passen moeten terugkeren. Dit totaal terzijde.

Met je rug naar de vallei neem je het pad dat links het bos inloopt. Het pad brengt je snel bij de zendmast van de RTBF, je slaat hier linksaf en je loopt de ruime parkeerplaats op van restaurant 'Les 7 Meuses'.

Terug naar de vallei van de Burnot

Met het restaurant aan je linkerhand ga je verder rechtdoor en bij het einde van de parkeerplaats loop je rechtdoor het bos in, langs een slagboom. Je neemt de eerste zijweg rechts, hij vertrekt bij een grote beuk en er volgen er nog langs het pad. Op een kruispunt ga je rechtdoor en je volgt het mooie vlakke bospad verder. Je moet wel opletten: honderddertig wandelpassen voorbij het kruispunt en net voor een bocht naar rechts verlaat je het pad en neem je een spoor aan de rechterkant. Het spoor zou quasi onvindbaar geweest zijn en niet te volgen mocht er niet een brave ziel geweest zijn die blauwe markeringen aangebracht had op de bomen en boompjes. Naast de blauwe bollen werd er hier en daar een markering 'VII' aangebracht, we hebben geen flauw idee wat dat betekent. Het spoor en de markeringen loodsen je door een weinig bewandeld deel van het bos met veel onderbegroeiing. Als je stil bent en goed oplet, zie je hier misschien wild. Maar je moet tegelijk ook de ogen op de grond gericht houden om niet te struikelen. Normaal gezien kom je op een bredere bosweg die je rechtdoor volgt tot op een andere half verharde bosweg, linksaf hier.

Je volgt de half verharde bosweg tot op een kruispunt, net voor een idylisch huis midden in het bos. Je slaat hier rechtsaf op een pad. Het pad wordt prachtig hol en daalt slingerend door het bos. Bij een moeilijk zichtbaar zijpad dat van links komt volg je het hoofdpad naar rechts en je daalt verder. Op de volgende splitsing sla je linksaf, nu in een vlak pad. Snel sta je bovenaan een oude steengroeve. Het pad loopt links rond de steengroeve en leidt je helemaal naar beneden. Je wandelt langs bouwmaterialen. Dit is een bizar stuk van de wandeling en het wordt er niet echt beter op want eens uit de steengroeve wandel je verder tussen wrakken en oud ijzer. Langs een loods en oude gebouwen kom je weer op de grote parkeerplaats van het Institut du Sacré Cœur waar je al eerder kwam op deze wandeling.

Over het Maasplateau naar 'La Sibérie'

Je wandelt naar de rijweg, je gaat enkele meters naar links en je verlaat de weg aan de rechterkant. Bij een bord met luifel vertrekt er een stijgende bosweg. Een zijweg rechts neem je niet, je wandelt gewoon rechtdoor en je stijgt verder.

De weg loopt het bos uit en je wandelt verder langs een open plek. Je begint te dalen en je moet goed uitkijken. Waar de weg een bocht naar links maakt, bij het einde van een stuk grasland, verlaat je de weg en je neemt een graspad aan de rechterkant. Het pad loopt langs de rand van het grasland en naast een bomenrij met valse acacia's. Valse acacia's! Klinkt goed, maar ik heb het wel thuis moeten opzoeken en aan bomenidentificatie moeten doen op basis van de blaadjes en de vruchten. Aan het eind van het grasland loopt het pad het bos in en hier begint een lange klim. Na 750 meter verlaat je het bos, je volgt hier het asfaltwegje rechtdoor. Niet meer dan 100 meter verder sla je op het kruispunt (waar alle straten blijkbaar Rue Emile Mahaux heten) rechtsaf, in de richting van een alleenstaande woning. Je wandelt voorbij de prachtige woning en je gaat verder over een grasweg.

Dit gedeelte van de wandeling is heel anders van karakter dan de rest van de tocht. Je wandelt hier over het vlakke Maasplateau met velden en akkers. Een asfaltwegje steek je gewoon over en je wandelt verder over een volgende grasweg. Deze weg eindigt weer op asfalt. Dit asfaltwegje volg je naar rechts. Onderweg laat je de asfaltweg richting 'Point de vue de la Sibérie' rechts liggen, wij nemen een leukere weg naar het uitzichtpunt. Op het einde, waar de asfaltweg naar links draait, sla je rechtsaf in een grasweg langs de tuin van een alleenstaand huis. Aan het einde van een stuk grasland loop je verder op het pad het bos in. Het pad brengt je bij de parkeerplaats voor bezoekers van het 'Point de vue de la Sibérie'. Enkele meters verder neem je links het dalend pad dat het bos ingaat. Je komt al snel bij een bank of wat ervan overblijft. Je ziet wat lager in het bos het uitzichtpunt al liggen. Het pad links loopt er met een haarspeldbocht naartoe maar wandelaars die houden van een steile afdaling gaan aan de eerste bank rechtdoor en dalen af, recht naar het uitzichtpunt. Hier vind je een recentere bank en de gemetste voet van wat vroeger een oriëntatietafel was. Je kijkt uit over de Maasvallei, de nog actieve enorme steengroeve van Lustin, het centrum van Profondeville en de oude Maasmeander.

Naar het uitzichtpunt van Couleuvrinne

Met je rug naar het uitzicht vervolg je naar rechts, het laagste pad van de twee. Dat pad loopt een tijdje hoog in de flank en daalt dan steil zigzaggend naar beneden tot op een ander wandelpad, bij een wandelpaal. Rechtsaf en onmiddellijk erna neem je het meest rechtse pad. Dit prachtige pad zal je een gans eind volgen, hoog in de heuvelflank en door een gebied met restanten van oude steengroeven. Na 1200 meter wandel je voorbij een slagboom en kom je bij een bank op de plaats 'Sur le Plain'. Je laat hier een pad rechts en een pad links liggen en je gaat gewoon rechtdoor.

Na 100 meter moet je het pad verlaten en aan de linkerkant een spoor opgaan dat door een brede grasstrook loopt. Bij een gebouwtje van de waterwinning steek je een weg over en je vervolgt verder over de grasstrook. Je blijft op de grasstrook lopen tot helemaal op het einde, voor een weide. Via een poortje kan je de weide ingaan. Je volgt het grasspoor door de weide en je richt je op de uitgang in de verte tussen twee weidepalen. Je verlaat de weide en je volgt de kiezelweg enkele meters naar links tot op het kruispunt bij een asfaltweg.

Op dit kruispunt neem je de begroeide kiezelweg naar rechts. Links heb je hier een prachtig uitzicht op de Rochers de Frênes die zich aan de andere kant van de Maas bevinden. In het bos laat je onmiddellijk een weg rechts liggen en je gaat rechtdoor. Zo kom je bij het uitzichtpunt van Couleuvrinne, je kan tot bovenop de rotspiek gaan. Als je terugkomt van het uitzichtpunt moet je goed uitkijken naar een klein paadje links dat enkele meters voorbij de bank vertrekt. Het paadje brengt je naar een volgende rots, alweer met uitzicht. Met de rug naar de Maas loop je een tiental meter naar voor en dan sla je op het kruispunt linksaf, een volgend flankpad. Een dalend zijpad laat je links liggen. Het pad loopt langs enkele mooie rotspartijen en een paar keer loopt het pad zelfs tussen de uitgehakte rotsen. Je komt bij een gebouwtje van de waterwinning, je kan er rechts omheen. Er zijn hier drie paden en jij neemt het meest linkse van de drie, een pad dat in vele bochten de heuvel afdaalt en eindigt op het pad naar Rivière waarlangs je de wandeling begon.